

brage til at standse en Tumult, naar den er udbrudt og endeel Skade allerede er skeet, men heller ikke videre. Iøvrigt mener jeg, at den Tanke, der gaaer igennem § 94 i Grundloven, er den, at den bevæbnede Magt bør saa sjelden og med saa stor Vaersomhed som muligt tages i Anvendelse — dertil maa utvivlsomt sigte Bestemmelsen om det Varsel, der skal gives, før der skrives ind — og til den bevæbnede Magt høre efter min Mening baade Politikorps og Borgerkorps. Det forekommer mig derfor ingenlunde at være i Grundlovens And, naar man bestandig paaberaaber sig Politikorps og Borgerkorps som dem, der hvert Dødelik skulde blande skarpe Vaaben i Striden.

J. J. Christensen: Det turde maaffee ogsaa være mig tilladt at gjøre en kort Bemærkning om dette allerede temmelig omdebatterede Forslag. Jeg synes nemlig ikke, at det tager Hensyn til den ulige større Fare, der ikke alene kan være, men som Omstændighederne føre med sig, at der absolut maa være for Sammenvottelser og Opløb i enkelte Kommuner fremfor i andre; thi medens der er de Kommuner, der paa Grund af deres Beliggenhed og andre Forhold sjelden eller saa at sige aldrig ville være udsatte for Opløb, kan der være andre, der meget hyppigere kunne staae Fare i saa Henseende uden selv at have nogen Skyld heri. Hvor mange Gange rigere Leilighed og Anledning er der f. Ex. ikke til Spektakler i de Kommuner, hvor der findes Havne, Markedspladser og Bagnende, der ganske naturligt føre en Mængde Mennesker sammen, og det af forskjelligt Slags og som oftest i forskjellige Tilstande, end i andre Kommuner, hvor det modsatte Forhold er tilfælde, hvor saadanne Samlingspladser ikke findes? Men medens man nu vistnok vil indrømme, at Beboerne i de Kommuner, der have disse Forsamlingspladser, der give en saa bekvem Anledning til Oprør, kunne være akkurat ligesaa fredelige Mennesker og ligesaa grundigt i Hænde Uorden som de i andre Kommuner, der ikke have saadanne Forsamlingspladser, saa synes det mig mindre rigtigt, at de ligesuldt stadig maa være udsatte for at bringe Offre for den Skade, de muligt

ligesaa lidt som de udenfor liggende Kommuner have været Marsag til at fremkalde. Jeg billiger Principet i Forslaget, forsaavidt det tager Hensyn til den Skadelidtes Tarv, men jeg kan ikke gjøre mig fortrolig med den Tanke, at en enkelt lille Kreds, fordi den indeholder i sig Pladser, beregnede paa fredelige Haandtering, men som ved Udskielser af fremmede, Kredsen maaffee ganske ubekjendte og uvedkommende Personer kan blive Anledning til Uhykker — jeg siger: jeg kan ikke gjøre mig fortrolig med den Tanke, at en saadan lille Kreds fremfor det hele Folk skal bringe Offer i denne Retning, hvor dets Skyld ikke kan paabises. I det jeg paa en vis Maade bringer den allerede Forslagsstiller min Tak, fordi han har bragt denne Sag paa Bane, kan jeg dog ikke billige Principet i Forslaget, forsaavidt som det vil have, at Kommunerne, der som oftest ville være de Usthyldige, kunde komme til at erstatte, hvad de Skyldige begaae, men jeg maa istedetfor, hvad der allerede vil fremgaae af, hvad jeg har udtalt, billige, hvad den allerede Justitsminister har sagt, at det burde være Staten og ikke Kommunen, der bør give Erstatning. Den allerede Minister udtalte endvidere, at Kommunen vilde som oftest være aldeles sthyldfri, hvilket er i god Samklang med, hvad jeg har udtalt, og med hvad jeg troer maa være klart for Alle. Jeg skal saaledes ikke have Noget imod, men endmere ønske, at dette Forhold maa ordnes saaledes, at den Skadelidte faaer Leilighed til at see sig erstattet for den Skade, der tilspies ham; men jeg vil gjentage, at jeg troer, at det maa være Staten i det Hele taget og ikke en enkelt lille Kreds, som kan være usthyldig deri, der maa afholde sliq Erstatning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds har Ordet. (Stemmer: Frasald Ordet!).

C. B. Nimestad: Jeg veed ikke, om de allerede Herrer, der ville have, at jeg skal frasalde Ordet, selv ønske det; thi i saa Fald skal jeg gjøre det; men hvis ikke det er Tilfældet, maatte det maaffee være mig tilladt at tale. Det er kun saa Bemærkninger, jeg har at gjøre, efterat der er talt Saameget baade